

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 4 stycznia 2017 r.

Poz. 100

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.144.2016 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 2 stycznia 2017 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 *ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 446 ze zm.) w związku z art. 28 ust 1 *ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r., poz. 778 ze zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Rady Miejskiej Będzina nr XXVII/208/2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Małobądz, w zakresie § 3 ust. 9 pkt 8.

Uzasadnienie

W dniu 30 listopada 2016 r. Rada Miejska Będzina podjęła uchwałę nr XXVII/208/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Małobądz.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, Wojewoda Śląski w dniu 7 grudnia 2016 r., otrzymał uchwałę nr XXVII/208/2016 celem zbadania jej zgodności z prawem oraz dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu.

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym* wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej ustawy uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 19 grudnia 2016 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze, mające na celu zbadanie legalności uchwały.

W trakcie prowadzonego postępowania organ nadzoru stwierdził, że uchwała nr XXVII/208/2016 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Małobądz narusza art. 46 *ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych* (tekst jednolity Dz. U z 2016 r. poz. 1537).

Zgodnie z art. 46 ust. 1 *ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych*, plan miejscowy „nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi”. Art. 46 ust. 2 tejże ustawy stanowi zaś, że „dopuszcza się lokalizowanie inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej jeżeli nie jest to sprzeczne z określonym w planie przeznaczeniem terenu i nie naruszy ustanowionych w planie zakazów i ograniczeń”. Nadto wskazano, że „przeznaczenie terenu na cele zabudowy wielorodzinnej, rolnicze, leśne, usługowe lub produkcyjne nie jest sprzeczne z lokalizacją inwestycji celu

publicznego z zakresu łączności publicznej, a przeznaczenie terenu na cele zabudowy jednorodzinnej nie jest sprzeczne z lokalizacją infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu”. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy przez pojęcie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu należy rozumieć: „kanalizację kablową, linię kablową podziemną, instalację radiokomunikacyjną wraz z konstrukcją wsporczą do wysokości 5m, szafy i słupki telekomunikacyjne oraz inne podobne urządzenia i obiekty, a także związany z nimi osprzęt i urządzenia zasilające, jeżeli nie są zaliczone do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko lub nie stanowią przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na obszary Natura 2000”.

Tymczasem w § 3 ust. 9 pkt 8 uchwały ustalono dla terenów MW, MN, MN-U lokalizowanie wyłącznie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu.

Na podstawie przywołanych przepisów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych organ nadzoru stwierdził, że Rada Miejska Będzina dla terenów MW przekroczyła swoje uprawnienia, poprzez ograniczenie lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, wprowadzając możliwość lokalizowania jedynie infrastruktury telekomunikacyjnej o nieznacznym oddziaływaniu. Natomiast ustalenia dla terenów MN i MN-U zawarte w § 3 ust. 9 pkt 8 uchwały są de facto powtórzeniem przepisów zawartych w art. 46 ust. 2 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, a zgodnie z § 118 Zasad techniki prawodawczej, stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie Zasad techniki prawodawczej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 283) w uchwale niedopuszczalne jest powtarzanie przepisów ustawy upoważniającej oraz przepisów innych aktów.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzenie nieważności § 3 ust. 9 pkt 8 uchwały Rady Miejskiej Będzina nr XXVII/208/2016 z dnia 30 listopada 2016 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Małobądz jest uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. WOJEWODY ŚLĄSKIEGO
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała